

SUMMARY**Svitlana Fylypchuk**

The interpretation of information policy of Christian denominations
The theological attitude towards data policy in the church has been analysed in the the article.

Keywords: Orthodoxy, Greco-catholic, protestants, informative policy, theological position, social conception.

Наталія Марченко,
*здобувач кафедри історії
Національного університету
«Острозька академія»*

УКРАЇНЬСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ ЧАСОПИС «СВІТЛО» В КАНАДІ В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХХ СТ.: СТРУКТУРА І ЗМІСТ

Розглянуто діяльність упродовж другої половини ХХ ст. українського часопису „Світло” – друкованого органу чернецого ордену отців василіан в Канаді. Окреслено структуру та проаналізовано тематику публікацій місячника.

Ключові слова: українська діаспора, релігійна періодика, Українська греко-католицька церква, Чин святого Василя Великого.

Українська діаспора є невід’ємною складовою частиною українського народу, яка не тільки робить вагомий внесок у розвиток рідної культури, науки, мистецтва, літератури, збагачуючи їх власними творчими надбаннями, а й суттєво впливає на внутрішню і зовнішню політику країн проживання, відіграє важливу роль у життєдіяльності світового українства, у формуванні позитивного іміджу незалежної Української держави. Адже зарубіжні українці протягом багатьох років, особливо за часів панування радянського режиму в Україні, популяризували Україну в світі, поширювали знання про її минуле, розвивали різні аспекти культури та науки.

Одним із найважливіших факторів становлення та розвитку діаспорних громад за кордоном була і залишається українська періодика. Вона не лише інформує, а й виховує читачів, сприяє утвердженню їхньої національної самосвідомості. Українські періодичні видання відіграють важливу роль у становленні церковних громад і національно-культурних осередків, є важливим чинником збереження етнічної, культурної і релігійної ідентичності. Крім того, часописи є важливим історичним джерелом, в якому висвітлюються всі аспекти суспільно-політичного, релігійного, культурного і просвітницького життя українських громад за межами рідної землі. Українські видання, відображаючи ґенезу українських громад за кордоном, зберегли унікальні повідомлення про тогочасні події та факти. Адже періодика – це своєрідний індикатор, який реагує

на всі суспільно важливі події часу. Тож повноцінне вивчення проблем становлення, розвитку та діяльності українських діаспорних видань є сьогодні науково та політично необхідним, зважаючи на процеси національного відродження України як незалежної держави.

До питань історії української преси в Північній Америці другої половини ХХ ст. зверталось чимало дослідників, переважно зарубіжних. Перш за все, слід відзначити наукову працю Михайла Боровика¹, в якій комплексно аналізується преса української імміграції в Канаді. Заслуговує на увагу і книга Юрія Тернопільського «Українська преса з перспективи 150-ліття»², яка містить статистичні дані про іммігрантську пресу різних років, а також алфавітні списки української преси багатьох країн, включаючи Канаду і США, короткі нариси про редакторів та авторів іммігрантських видань, матеріали до бібліографічного покажчика публікацій про українську періодику. Інформація про українську пресу післявоєнного періоду міститься у бібліографічних збірниках Олександра Фединського³. В радянській історіографії українська закордонна періодика до 1990-х років практично не досліджувалася.

Після проголошення незалежної Української держави виходять у світ монографії, довідники та наукові публікації про українську діаспору, частина яких містить інформацію і про зарубіжну пресу. З'являються дослідження, що стосуються окремих періодичних видань, які друкуються у «Записках» Львівської наукової бібліотеки (ЛНБ) ім. В. Стефаника та «Збірника праць» Науково-дослідного центру періодики ЛНБ. У 2003 р. вийшла монографія Людмили Сакади⁴, присвячена часопису «Український Історик», що є офіційним друкованим органом Українського історичного товариства, яке діє на Заході від 1965 р. Але, на жаль, все ще поза увагою дослідників залишається значний масив періодичних видань діаспори, особливо релігійних.

Метою даної статті є розглянути діяльність українського католицького часопису «Світло» в Канаді впродовж другої половини ХХ ст., дослідивши історію видання та проаналізувавши тематику його публікацій.

Місячник «Світло» з'явився в 1938 році в Мондері в друкарні отців василіан. Василіанський Чин святого Йосафата – католицький монаший орден східного обряду. Він є одним з основних монашеских чинів Української греко-католицької церкви. Традиційна назва чину – Чин святого Василя Великого (лат. *Ordo Sancti Basilii Magni*). Офіційною, хоча менш відомою і рідковживаною, є назва, прийнята на одній з Генеральних Капітул Чину в 1931 році для підкреслення ролі святого мученика Йосафата (Кунцевича) у формуванні сучасної моделі василіанського життя.

У Східних Католицьких Церквах існує кілька чинів, які походять з традиції св. Василя Великого: Василіани з Гроттаферати біля Рима в Італії (італогреки), Василіани Найсвятішого Спасителя, Василіани св. Івана Хрестителя (соарити), Василіани-Алепінці – ці три належать до Мелхітської Церкви. Існує також згромадження св. Василя латинського обряду. В Україні відомим є тільки Василіанський Чин св. Йосафата.

Монаше життя в Україні, в типовій для Сходу формі, своїм корінням сягає часів правління князя Володимира Великого (980–1015 рр.), коли в печерах на

околицях Києва поселилися перші монахи. До Канади перші Василіанські місіонери прибули 1902 року під проводом о. П. Філяса. Осередками їхнього перебування стали Біверлейк (тепер Мондер) в Альберті, Ростерн у Саскачевані та Вінніпег у Манітобі. З метою пропаганди засад християнської релігії, зміцнення віри та етнічної ідентичності українських іммігрантів, вже в 1906 році на нарадах у Вінніпезі отці василіани вирішили розпочати видавництво власного друкованого органу. Проте через фінансові складнощі це рішення було втілене в життя лише в травні 1938 року, коли в Мондері вийшов перший номер восьмисторінкового газетного двотижневика «Світло». Його засновником і першим редактором був Марко Романович. Оскільки восени 1949 р. друкарню ордену василіан переносять до Торонто, туди ж переїжджає редакція та адміністрація часопису і «Світло» продовжує виходити вже як ілюстрований журнал. Видання швидко зростало, тепер його обсяг становив 32 сторінки. В 1955 році «Світло» стає місячником і в такому вигляді друкується і донині. З початком друку журналу в Торонто в ньому з'явився англomовний додаток – «English supplement», який займав 2 останні сторінки. В подальші роки виходу часопису обсяг англomовного додатку зростає, а починаючи з 1966 року «Світло» виходить лише українською мовою. Для англomовних читачів отці василіани видають окремий шістнадцятисторінковий місячник під назвою «Life Beacon».

Упродовж існування «Світла» його редагували о. Андрій Трух, о. Іриней Назарко, о. Мелетій Соловій, о. Вернард Дрібненький, о. Ником Свірський. З кінця 1964 року посаду редактора зайняв о. Орест Купранець, який редагував місячник протягом 24-х років, а його наступником став нинішній редактор «Світла» – о. Василь Цимбалістий.

Оскільки «Світло» – друкований орган Чину святого Василя Великого, то авторами його публікацій є переважно отці василіани. Видання регулярно публікувало статті ченців Іриней Назарка, М. Ваврика, Ореста Купранця, Романа Кравця, Родіона Головацького та ін. Крім того постійними дописувачами журналу був ряд науковців, зокрема Олександр Мох, Михайло Кушнір, Богдан Казимира та ін.

Часопис «Світло» зорієнтований на широке аудиторне коло і головним завданням, яке ставила перед собою його редакція, було формування католицького світогляду читачів. Про сказане свідчить повідомлення в першому номері часопису, в якому йдеться про його спрямування: «... Це український релігійний часопис в Канаді. ...Він буде головню займатися лише релігійними справами. Його завдання буде виробляти здоровий світогляд, кріпити віру, мораль й так класти або зміцняти основи під справжнє добро й щастя одиниць і цілого українського народу в Канаді. Наш часопис буде подавати слова Божої правди, що містяться в книгах св. Письма, буде викладати правдиву науку віри, обичаїв і красноти...»⁵. Публікації в подальших номерах місячника підтверджують дане твердження: „Світло”, як зрештою кожний католицький часопис, виробляє у своїх читачів правдиво католицьке розуміння фактів і подій життя особистого, громадського, політичного й релігійного. Воно спростовує людські поняття-розуміння, вироблені-викривлені злою пресою, представляє події згідно з правдою та перепускає їх крізь призму науки Христа і св. Церкви»⁶.

Тематика статей та рубрики журналу були спрямовані на виконання поставленої мети. Так, в рубриці «Віра й розум» (пізніше вона стала називатись «Сторінка апостольства молитви») друкувались матеріали, присвячені християнській вірі, католицькій догматиці, обрядовості, енциклікам Папи. В неї входила підрубрика «Запити й відповіді» (пізніше – «Багато людей запитує»), в якій публікувались відповіді на запитання читачів. Найчастіше друкувались запитання, які торкалися релігійної етики, богослов'я, історії церкви і т.д.

У кожному номері часопису містились художньо-публіцистичні оповідання, легенди, спогади, які в ненав'язливій формі пропагували католицький світогляд та християнську мораль. В 1950-х роках вони були зібрані в рубриці «З літератури», пізніше друкувались без виділення в окрему рубрику. Впродовж усього періоду свого існування «Світло» публікувало твори відомих істориків та літературознавців, зокрема доробки І. Назарка, І. Добрачинського, Г. Лужницького та ін., присвячені релігійній тематиці.

Видання – багате на матеріали з історії України, української церкви, культури і мистецтва. Так, впродовж 1963 року в журналі друкувалась праця М. Ріпецького «Сторінки з історії Української церкви і культури»⁷, в якій подавалася історія Української церкви, починаючи з часів Київської Русі. Про зруйнування в листопаді 1962 року монастиря отців редемптористів та Успенської церкви у Тернополі розповідала стаття В. Мацьківа⁸. Автор інформував про історію церкви, яка бере початок у XVI ст., наводив письмові згадки про храм в джерелах. В публікації О. Мох «Історичні постаті Галичини XIX – XX сторіч: спомини священників-діячів» подавався відгук про книги Т. Войнаровського «Історичні постаті Галичини XIX – XX сторіч» та О. Заклинського «Записки пароха старих богородчан», які написані на основі спогадів авторів⁹. На сторінках «Світла», зокрема в публікаціях М. Соловія¹⁰, зафіксовані найважливіші події, пов'язані з переслідуванням, нищенням та ліквідацією Греко-католицької церкви (ГКЦ) в Україні.

Публікації часопису є унікальним джерелом для вивчення історії появи та діяльності Української Католицької Церкви (УКЦ) в Канаді загалом та Василянського чину св. Йосафата зокрема. Особливо інформативною в цьому плані є серія публікацій Б. Казимири «Релігійно-громадське життя в Українській католицькій Митрополії у Канаді»¹¹, в якій автор, розглядаючи окремо кожну з чотирьох діючих в Канаді єпархій, подавав конкретні статистичні дані про кількість священнослужителів, парафій, віруючих тощо. В статтях даної серії розповідалося про чернечі чини, які діяли на теренах єпархій, про видавництва та видання, які в них виходили, подавалася інформація про католицькі громадські організації, зверталася увага на стан освіти в єпархіях. Першу публікацію серії автор присвятив часам перших українських іммігрантів та періоду становлення УКЦ в Канаді, а останню – питанню втрати релігійної ідентичності другою і третьою генерацією українців.

Життя перших українських емігрантів також торкається серія статей В. Дрібненького «Слідами василіанських піонерів»¹². В ній знаходимо інформацію про прибуття та діяльність перших василіанських священників, зокрема о. Платоніда Філяса, о. Сезонта Дидика, о. Навкратія Крижановського. Основою даної статті

стали записи з щоденників та спогади „василіянських піонерів”. З публікацій дізнаємось про регіони, в яких проводили служіння перші василіянські місіонери: «...о. Платонід Філяс, як настоятель, розподілив терени місії: о. Сезонт Дидик дістав Едмонтон і полудневі околиці Равнд Гілл та Ребит Гілл; о. Антона Строцького призначено до духовної обслуги найстаршого поселення в Бівер Крік; а найдалше віддалену й найменше ще вироблену околицю Бівер Лейку призначив о. Філяс для себе.»¹³. Статті містять інформацію про особливості побуту перших українських поселенців та їх священників, матеріали, що стосуються біографій перших священнослужителів. Описують проблеми, з якими вони стикалися, та шляхи їх подолання, зокрема йдеться про явище «серафимщини».

В статті «Стан Василіянського чину в роках 1961 – 1962»¹⁴ повідомлялося про видання Головним проводом Чину отців василіан у Римі каталогу своїх членів, подавалися дані про кількість єпископів Чину святого Василя Великого та їх імена, про склад Головного проводу чину, про кількість домів та ченців, приналежних до них.

З нагоди свого 25-річчя часопис «Світло» розмістив статтю, присвячену видавничій справі василіан. В ній розглядалися друковані видання ордену, починаючи з часів діяльності св. Йосафата в XVII ст. Стаття інформувала про журналістську і видавничу діяльність УКЦ, і василіан зокрема, як в Україні, так і в Північній Америці та Римі¹⁵.

Друкував місячник й інформацію, яка торкалася релігійного життя українських громад окремих міст і селищ. Так, упродовж 1968 року редактор журналу О. Купранець помістив дві статті, присвячені парафії храму св. Йосафата в Едмонтоні¹⁶.

Часопис регулярно інформував своїх читачів про релігійні події в Канаді та світі. Цьому слугували рубрики: «На теми дня», «По цілому світу», «Огляд преси», «Здалека й зблизька». Перша з них містила світові новини в сфері релігійного життя, а також некрологи (пізніше, в 1960-х роках, останні були перенесені в рубрику «Здалека й зблизька»). Друга – коротко подавала новини не лише релігійного, а й світського характеру, містила гумористичну колонку. Третя – друкувала відгуки інших періодичних видань про релігійні події. Рубрика «Здалека й зблизька» торкалася новин окремих парафій та їх членів. Вона повідомляла про парафіяльні збори, про ювілеї, одруження парафійан і т. п. Наприклад, в ній описувались святкові заходи з нагоди свята св. Василя Великого в Торонтській парафії¹⁷, повідомлялось про відзначення 60-річчя місіонерської праці отців василіан у Ванкувері¹⁸, про католицькі громадські організації, які діяли в Альберті¹⁹.

Оскільки одним із завдань місячника було виховання читачів у відповідності з католицьким світоглядом, багато місця в ньому відведено матеріалам, які стосуються релігійної освіти та преси. Зокрема, навчання в Колегії св. Василя в Торонто присвячено кілька статей О. Купранця та І. Назарка²⁰. Публікації, видрукувані з нагоди ювілеїв діяльності «Світла», підкреслювали вплив преси на суспільне і особисте життя читачів та її роль у формуванні та збереженні

української і католицької самосвідомості, а також подавали цінну інформацію з історії діяльності часопису²¹. Повідомляло видання й про різного рівня конгреси та унії католицької преси²².

Не раз знаходили відгук на сторінках місячника проблеми, які турбували католицькі правлячі кола, зокрема такі, як об'єднання Східної та Західної християнських церков, стан церкви в сучасному світі і т.д.²³

Крім того, редакція видання подавала рецензії на українські і іншомовні літературні та мистецькі твори, а також повідомляла про книги, які можна придбати у видавництві василіан.

Часопис «Світло» був багатим на публікації біографічного характеру, які можуть бути використані під час дослідження життя та діяльності тієї чи іншої особистості, а також для певних аспектів просопографічних досліджень. Зокрема місячник друкував матеріали про діяльність президента Українського Християнського Руху Володимира Яніва, польського письменника Яна Добрачинського, норвезької письменниці Сігрід Ундест, гольдського поета та письменника Петра ван дер Мер де Вальхерна, українського письменника, співробітника часопису «Світло» Федора Одрача (Шоломицького), українського іконописця Йова Кондзелевича, митрополита УКЦ Амвросія Сенишина, архієпископа Української Православної Церкви владыки Михаїла, митрополита Андрія Шептицького, верховного настоятеля отців студитів ігумена Климентія Шептицького ті ін. Чимало інформації в часописі присвячено життю і діяльності священиків-василіан, зокрема Богдана Ганушевського, Нестора Дрогомирецького, Данила Гумніцького, Павла Гойдича, Володимира Шевчука та ін. Наприкінці кожного номера видання поміщало замітки, які стосувалися життя пересічних членів української католицької громади. Друкуючи повідомлення про річницю народження, одруження чи смерть когось із українських католиків, місячник подавав їх короткий життєпис.

Таким чином, очевидним є той факт, що «Світло» є одним з кращих католицьких видань в Північній Америці. Воно відіграє важливу роль у пропагуванні католицького віровчення та релігійної етики серед українських поселенців в Канаді, сприяє збереженню їх етнічної, культурної і релігійної ідентичності. Часопис пропагує не лише засади християнської релігії, але й сприяє утвердженню рідної мови, виховує патріотичні почуття й у такий спосіб сприяє піднесенню національної свідомості українців. Як показує здійснений аналіз, видання друкує матеріали як релігійно-теоретичного, так й історичного змісту. Зокрема, публікації журналу охоплюють широке коло питань, пов'язаних з богослов'ям, тлумаченням Євангелій, релігійною етикою. Місячник не оминає жодної вагомій події в релігійному житті українських католицьких громад Канади та США, вміщуючи матеріали про події як загальнодержавного, так і місцевого значення. Збагачують інформативність видання статті, присвячені діяльності українських освітніх закладів та особливостям католицької преси. Цінними є публікації статистичного характеру, а також біографічні матеріали журналу, які допомагають простежити життєдіяльність окремих культурних та релігійних діячів. Отже, оцінюючи в цілому інформативне значення видання, слід

відзначити, що вміщені на його сторінках матеріали, без сумніву, представляють інтерес для дослідників, несучи в собі вагомий пізнавальний потенціал як при дослідженні питань історії релігійного життя української діаспори Північної Америки загалом, так і при вивченні історії УКЦ та Василянського Чину св. Йосафата зокрема.

- 1 Боровик М. Українсько-канадська преса та її значення для української меншини в Канаді [Текст] / М. Боровик. – Мюнхен: УВУ, 1977. – 341 с.
- 2 Тернопільський Ю. Українська преса з перспективи 150-ліття [Текст] / Ю. Тернопільський. – Джерсі-Сіті: В-во М. П. Коця, 1974. – 176 с.
- 3 Фединський О. Бібліографічний показник української преси поза межами України [Текст]: Р. 3/4: за 1968 – 1969 / О. Фединський. – Клівленд; Огайо, 1970. – 64 с.; Фединський О. Бібліографічний показник української преси поза межами України [Текст]: Р. 7/9 за 1972 – 1974 / О. Фединський. – Клівленд; Огайо, 1975. – 84 с.
- 4 Сакада Л. «Український Історик»: Генеза, тематика, постаті [Текст]: моногр. / Л. Сакада. – Нью-Йорк; Київ: Видавництво імені Олени Теліги, 2003. – 328 с.
- 5 Світло [Текст]: катол. журн. для укр. народу / засн. Василянський чин св. Йосафата. – Мондер, 1938. – № 5. – С. 2.
- 6 Назарко І. На срібний ювілей «Світла» [Текст] / І. Назарко // Світло: катол. журн. для укр. народу / засн. Василянський чин св. Йосафата. – 1963. – №5. – С. 200.
- 7 Ріпецький М. Сторінки з історії Української церкви і культури [Текст] / М. Ріпецький // Світло. – 1963. – № 2. – С. 77 – 80; Ріпецький М. Сторінки з... – № 3. – С. 120 – 124; Ріпецький М. Сторінки з... – № 4. – С. 175 – 177; Ріпецький М. Сторінки з... – № 5. – С. 212-216;
- 8 Мацьків В. Дещо про монастирську церкву в Тернополі [Текст] / В. Мацьків // Світло. – 1963. – № 4. – С. 163-164.
- 9 Мох О. Історичні постаті Галичини XIX – XX сторіч: Спомини священиків-діячів [Текст] / О. Мох // Світло. – 1963. – № 4. – С. 173-174.
- 10 Соловій М. Наша переслідувана УКЦ в минулому і сучасному [Текст] / М. Соловій // Світло. – 1978. – № 3. – С. 147-149; Соловій М. Наша переслідувана... – № 4. – С. 181-185; Соловій М. Наша переслідувана... – № 6. – С. 265-268; Соловій М. Наша переслідувана... – № 7-8. – С. 307-310; Соловій М. Наша переслідувана... – № 9. – С. № 343-347; Соловій М. Наша переслідувана... – № 11. – С. 383-385.
- 11 Казимира Б. Релігійно-громадське життя в Українській Католицькій Митрополії у Канаді [Текст] / Б. Казимира // Світло. – 1965. – № 1. – С. 21-24; Казимира Б. Релігійно-громадське життя... – № 2. – С. 71-72; Казимира Б. Релігійно-громадське життя... – № 3. – С. 123-124; Казимира Б. Релігійно-громадське життя... – № 5. – С. 216-218; Казимира Б. Релігійно-громадське життя... – № 6. – С. 267-268.
- 12 Дрібненький В. Слідами василянських піонерів [Текст] / В. Дрібненький // Світло. – 1963. – № 1. – С. 34-36; Дрібненький В. Слідами василянських... – № 3. – С. 103-104; Дрібненький В. Слідами василянських... – № 4. – С. 151-152; Дрібненький В. Слідами василянських... – № 12. – С. 514-516.
- 13 Дрібненький В. Слідами василянських піонерів [Текст] / В. Дрібненький // Світло. – 1963. – № 1. – С. 34.
- 14 Стан Василянського чину в роках 1961 – 1962 [Текст] // Світло. – 1963. – № 2. – С. 76.
- 15 Ваврик М. На службі церкви й народу [Текст] / М. Ваврик // Світло. – 1963. – № 5. – С. 203-205.

- 16 Купранець О. Катедра Св. Йосафата в Едмонтоні [Текст] / О. Купранець // Світло. – 1968. – №6. – С.231-232; Купранець О. Катедральне святилище в Едмонтоні [Текст] / О. Купранець // Світло. – 1968. – №11. – С. 384-386.
- 17 Празник. Торонто, Онтаріо [Текст] // Світло. – 1963. – № 3. – С. 132.
- 18 60-річчя Місіонарської праці оо. Василян у Канаді [Текст] // Світло. – 1963. – № 4. – С. 180.
- 19 Наші організації [Текст] // Світло. – 1964. – № 4. – С.178.
- 20 Купранець О. Ваші сини – надія й сила цілого нашого народу [Текст] / О. Купранець // Світло. – 1965. – № 3. – С. 116; Купранець О. Розбудова колегії Св. Василя в Торонті на Вестоні [Текст] / О. Купранець // Світло. – 1965. – № 5. – С.214-215; Назарко І. Друга градуація в Колегії св. Василя Великого у Торонто Вестоні [Текст] / І. Назарко // Світло. – 1968. – № 6. – С.234.
- 21 Дрібненький В. Під кінець одного чверть сторіччя – і на початок другого [Текст] / В. Дрібненький // Світло. – 1963. – № 5. – С. 194; Назарко І. На срібний ювілей «Світла» [Текст] / І. Назарко // Світло. – 1963. – № 5. – С. 199-200; Мох О. По дорозі в католицьку літературу [Текст] / О. Мох // Світло. – 1963. – № 5. – С. 205-207; Шевчук С. Перший редактор «Світла» [Текст] / С. Шевчук // Світло. – 1978. – № 5. – С. 185-186.
- 22 Студійні дні католицької преси [Текст] // Світло. – 1964. – № 2. – С. 64, 82; Купранець О. VII-ий Світовий конгрес католицької преси [Текст] / О. Купранець // Світло. – 1965. – № 7-8. – С. 313-314.
- 23 Барболяк М. За з'єднання між католиками [Текст] / М. Барболяк // Світло. – 1963. – № 4. – С. 155-156; Дрібненький В. Кров мучеників кличе: «Чому ви роз'єднані» [Текст] / В. Дрібненький // Світло. – 1963. – № 11. – С. 434; Кушнір М. Усправах християнської єдності [Текст] / М. Кушнір // Світло. – 1964. – № 1. – С. 9-11.

SUMMARY

Natalie Marchenko

THE UKRAINIAN CATHOLIC PERIODICAL "SVITLO" IN THE SECOND HALF OF THE XX CENTURY IN CANADA: STRUCTURE AND CONTENT

In the article the author analyzes structure and content of the Ukrainian publication "Svitlo" ("Light") that served as the main printed periodical of the Basilian monastic order in the second half of the XX century in Canada.

Key words: Ukrainian Diaspora, church periodicals, the Greek-Catholic Church, Order of Saint Basil the Great.